IMATGES PER PENSAR

Bòsnia, un país de «fades i mines» que no amaga el passat

➤ Roger Lleixà presenta una selecció de fotografies, a La Taberna de les Cols de Castelló d'Empúries, fruit d'un viatge per aquelles terres

L'EXPOSICIÓ

«FADES I MINES» DE ROGER LLEIXÀ

La Taberna de les Cols, a Castelló d'Empúries. **Fotografia.**

Fins al 23 de desembre.

CASTELLÓ D'EMPÚRIES | **CRISTINA VILÀ**

■ El fotògraf Roger Lleixà ho té molt clar: "Bòsnia és un país de fades i mines". La definició és encertada i neix fruit d'un viatge breu però intens fet, recentment, amb Fotògrafs Per la Pau a aquell país que, entre els anys 1992 i 1995 va viure una sagnant guerra civil. Les petjades d'aquella violència desmesurada es copsen encara ara en els edificis però també en l'estat anímic de la seva gent. "Són persones de mirada trista, han oblidat com somriure", apunta Lleixà, el qual acaba d'inaugurar una exposició fotogràfica sobre la temàtica a La Taberna de les Cols de Castelló d'Empúries que es podrà admirar fins al 23 de desembre.

Les imatges de Lleixà són com un flaix que condueixen l'espectador, principalment, pel paisatge quotidià de la gent de Sarajevo: façanes que no amaguen les ferides sofertes durant la guerra i carrers oberts pels impactes dels morters; cementiris que fan emmudir per les milers d'històries silenciades que contenen; làpides abandonades i ultratjades. L'altra cara, el present, en la mirada dels nens i les nenes nascuts durant la postguerra però també en el d'aquelles dones de Srebrenica que encara busquen els seus morts en alguna de les centenars de fosses comunes nascudes en aquells temps foscos. Elles no poden oblidar el dolor perquè res els queda: ni família, ni llar, ni mitjà per sobreviure. Per a Lleixà mostrar aquestes fotografies és una manera d'obligar la gent "a pensar, a parlar-ne...".

FOTOGRAFIES DE **ROGER LLEIXÀ**

L'exposició Les llàgrimes d'una mare són difícils d'oblidar

➤ Roger Lleixà no pot oblidar aquesta mirada ni les llàgrimes que l'acompanyaven. És una mare de Srebrenica, una dona que la guerra ha castigat durament amb la soledat. La seva lluita, ara, és trobar on descansen els seus éssers estimats. Res la lliga ja a aquest món però ella continua ferma, vivint entre les restes del que fou la seva llar on, segur que recorda, un dia va ser feliç.

MIL HISTÒRIES TRUNCADES

Cementiris culpidors

➤ Durant la guerra, els espais verds o les zones esportives, com aquesta, van transformar-se en cementiris.

MIRADES NETES

Els nens, el present

➤ Són la generació de l'avui, infants nascuts en la postguerra, obligats a aixecar un país deprimit.

FERIDES AL DESCOBERT

Records de dies sagnants

➤ Les façanes dels edificis encara conserven les restes d'aquells dies sagnants. Ferides que no es tanquen.

Empordà - 27-11-07